

VIGASZTALÓ

TESTVÉRI KÖRLEVÉL

„ÉN KÉREM AZ ATYÁT, ÉS MÁS VIGASZTALÓT ÁD NÉKTEK,
HOGY VELETEK MARADJON MINDÖRÖKKÉ.”

GRAFIKA: SIMON A.

VIGASZTALÓ 2019/2

Pünkösöd és az örök szövetség távlata

Pünkösöd az Ószövetségben

Isten ószövetségi népe három fontos eseményt ünnepelt pünkösödkor.

- a) Mindenek előtt az Úr rendelése szerint a pünkösöd egy *aratási hálaadó ünnep* volt a páska utáni 7 naptári hét elteltével, tehát az 50. napon. Ezért is nevezték a hetek ünnepének. Ilyenkor hálát adtak az árpa betakarításáért, és finomlisztből készült ételáldozatot bemutatva, reménységgel kezdték el a búzaaratást (2Móz 23,14-16; 34,22; 3Móz 23,9-16; 4Móz 28,26).
- b) Az ünnepen megemlékeztek *Dávid király* születéséről és haláláról is – feltehetően ezért utalt Péter apostol is Izrael nagy királyára pünkösdi beszédében (Csel 2,29).
- c) Egy viszonylag késői hagyomány kapcsolja össze a pünkösödöt a Sinai hegyen történt *törvényadással*, amikor Isten *tűzben szállt le* a hegyre és a kőtáblákon átadta Mózesnek a Tíz igét. Ennek az eseménynek bejelentése és a szövetség felajánlása, az Egyiptomból való kivonulás utáni 50. napján történt (2Móz 19,1-6).

Az izraeli hagyomány szerint Isten a föld minden akkor ismert nyelvén: *70 nyelven* hirdette ki a szent parancsolatokat. Isten célja az volt, hogy megmentett népe közelében maradjon, tehát Izrael szent nép és papság legyen az egész világ számára (2Móz 19,5-6).

Pünkösöd az Újszövetségben

Az ószövetségi pünkösöd tartalmának párhuzama a Cselekedetek 2-ben egyértelműen fellelhető: A Lélek eljövételének napja is egy sajátos lelki *aratási ünnep*é vált. Befejeződött az ószövetségi üdvkorszak, és a Lélek eljövételével Isten új aratása, a Messiás

újszövetségi egyházának összegyűjtése kezdődött el, melyen Jézus ígérete szerint a pokol kapui sem vehetnek diadalt (Mt 16,18). Jézus maga is párhuzamba hozta az aratást és az emberek evangélizálását (Jn 4,34-38).

Péter apostol is megemlékezett *Dávid királyról*, mint akinek sírja köztük van. De enél tovább is ment: A nagy király prófétaként jövendölt a Messiásról, tehát Jézusról, aki a kereszthalála után feltámadt és él. (Csel 2,25)!

A tanítványok pünkösd reggelén *tűznyelvek* érkezését élték át, majd ezt követően *idegen nyelveken* kezdtek elmondani a föld számos nemzetéből érkezett zarándokoknak Isten nagyságos dolgait. Lélek először bűnbánatot ébresztett a szívekben, aztán egy egészen új jézusi életmódot is elindított bennük, mert újjászülettek.

Miért fontos a pünkösd életünkben?

a) Korszakváltás az istenkapcsolatban és megszentelődésünkben

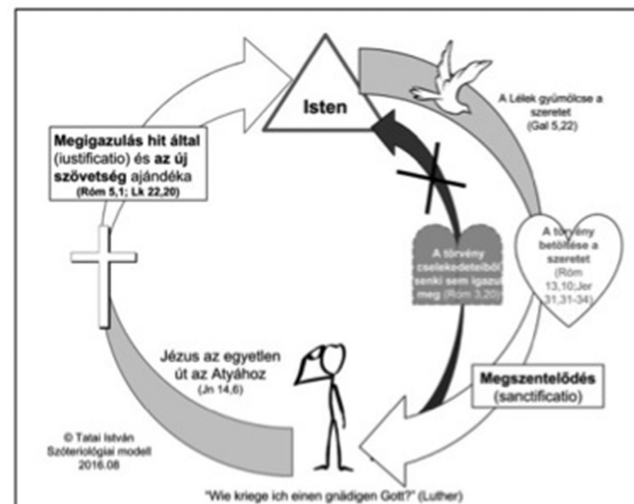
Pünkösd óta a Szentlélek új módon van jelen az életünkben. Már nem csak néhány különleges ember kaphatja meg a Lélek ajándékát, hanem bárki, még hozzá korra és nemre való tekintet nélkül (Csel 2,12-18). A Szentlélek elsősorban a Jézussal való kapcsolatunkért munkálkodik. Ő az élő víz és az élet Lelke. Ő teszi személyessé és növekvővé Isten jelenlétét életünkben. Ezért mondja az ige: „Akiben nincs meg a Krisztus Lelke, az nem az övé” (Róm 8,9). A Szentlélek tesz tanúságot úgy a szívünkben, hogy személyes üdvösségünkkel kapcsolatosan felbátorodjunk és jó reménységünk megvallói legyünk. Pál apostol a Római levélben megtérésünk – hitre jutásunk – újjászületésünk folyamatában az örökbefogadás képét használja: Amiként egy szabad római férfi adoptálhatott egy idegent, úgy Isten is bennünket a Lélek által örökbe fogad és örökségébe részesít.

Ez az örökbefogadási folyamat a római világban két részből állt. Először történt a *mancipatio*. Ez egy megvásárlási esemény volt, amely hét tanú előtt történt. Majd következett a jogi felhatalmazás, a *vindicatio*, amikor az örökbefogadott személy egy hivatalos fórum előtt kinyilvánítva teljes jogú örökös lett. Pál tanítása szerint mi is, a Lélek hordozói, Krisztus örökösztársai lehettünk az újjászületés folyamatában. Ennek az örökbefogadásnak is vannak tanúi: az egyik a Szentlélek, a másik pedig a mi emberi lelünk. A kettő együtt kiálthatja örömmel: Abba, Atya! (Róm 8,15-17), hiszen Jézus drága vérével fizetett értünk.

Leiki születésünk tehát szorosan összefügg a Lélek munkájával. A Szentlélek nélkül senki sem tud megtérni és hitre jutni. Mindazonáltal, újjászületésünk folyamatának minden részletét nem érthetjük meg teljesen, mert olyan ez, mint a szél. Nem tudjuk, honnan jön és hová megy, de érezzük jelenlétét, hatását és erejét (Jn 3,8).

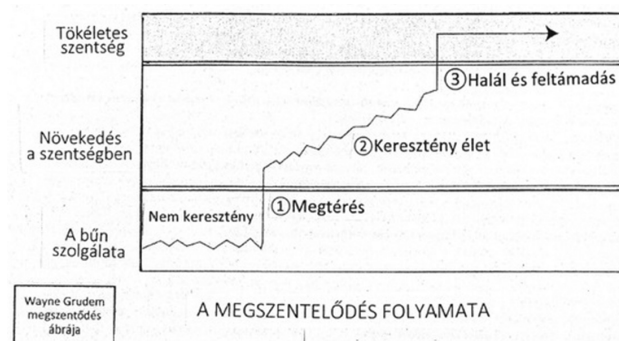
A Szentlélek új erkölcsi minőséget is teremt bennünk: a Lélek gyümölcsét, amely a szeretet (Gal 5,22). Ez a folyamat pedig végső soron nem más, mint Isten örök szavának, a Krisztus törvénynek a betöltése (Róm 13,10).

Az alábbi ábra azt szemlélteti, hogy az új szövetségben nem a törvény által, hanem csak Jézus személye és áldozata által juthatunk az Atyához. Ő azonban kész adni a Szentlelket, aki olyan szeretet-gyümölcsöt terem bennünk, amely a törvény betöltése.

Mindezt tudva, mégis józanoknak kell maradnunk! A Lélek jelenléte nem jelenti azt, hogy régi természetünk az újjászületés után teljesen hatástalanná válna életünkben. Régi és új emberünk harca mindvégig megmarad. Ahogy Luther mondta, a keresztyén ember léte *simus iustus et peccator*, ami azt jelenti, hogy egyszerre igaz és bűnös. A különbség a régi élethez képest az, hogy az elnyert Lélek segítségével a hívő ember már képes a jót akarni és harcában dönteni is az Úr ígéje mellett. De a harc végig megmarad, s Krisztus kegyelmére szoruló emberekként éljük le egész életünket (Róm 7,21-25).

Ezt a változó sikerekkel folytatott harcot Wayne Grudem presbiterianus teológus így ábrázolja:

b) A Szentlélek bátorságot és ajándékokat ad a missziós szolgálathoz

A Szentlélek elűzi a gyávaság lelkét, hogy nyíltan hirdessük Jézus nevét. A bátorság mellé a Szentlélek természetfeletti szolgálati ajándékokat, karizmákat is ad. Ezek sokféleségéről a Szentírás több helyen beszél (Róm 12,6-8; 1Kor 12,4-11; 1Pét 4,10-11). A kegyelmi ajándékok célja, hogy Jézus munkáját folytathassuk gyülekezeti és missziós szolgálatunkban. Tehát ezeket nem érdemeink alapján kapjuk, hanem hogy szolgáljunk velük. Meglétük semmit sem árul el szentségi szintünkről, ezért olyan fontos, hogy a Lélek karizmái mindenkor a Lélek gyümölcseivel együtt maradjanak életünkben, tehát szeretetben használjuk azokat (1Kor 13). Még egyszer szeretném aláhúzni, – ahogy erről Pál a korinthusiakat is tanítja: hogy a *karizma* és a *karakter* (jellem) egyformán fontos, és eredményes szolgálatunknak egyformán szükséges zálogai.

Az alábbiakban *néhány* lelki ajándékot említünk meg, hogy érzékeltessük a karizmák sokféleségének gazdagságát:

Prófétálás adománya. A Szentlélek minden hívőt személyesen vezet, mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai (Róm 8,14). Ha már megtanultuk meghallani az Úr hangját személyes életünkbe, akkor nyerhetünk üzenetet mások számára is. Az ilyen üzenet épít, bátorít (int) és vigasztal (1Kor 14,3). A profétálás ajándéka fejlődhet bennünk. Először talán csak apró benyomásokat érzékelünk bensőnkben, amelyek erőteljes üzenetté fejlődhetnek. Sokféle profétálás van. Megnyilvánulhat benyomásban, igeversben, érzésben, látomásban, álomban, énekben, imádságban és igehirdetésben is. A profécia szólhat hívőknek és hitetleneknek egyaránt (1Kor 14,24). Ha hívőkhöz szól, ne felejtjük el, hogy a másoktól kapott üzenet nem helyettesítheti az Úrral való személyes közösségünket. A profécia néha rejtett dolgokat leplez le, s így a hallgatók térdre esnek és imádják Istent (1Kor 14,24-25). Hasonló ajándék nyilvánult meg Péter által a Szentléleknek hazudni akaró Anániás és Zafira esetében (Csel 5,1-11), valamint Jézus szolgálatában a samáriai asszonnyal való beszélgetésben (Jn 4,19). Az ősgyülekezetben a profétai adomány szerepet játszott döntésekben és a szolgálati megbízatásokban is (Csel 13,2-3). Péter prédikációja alapján hihetjük, hogy az utolsó napokban megújul ez az adomány: fiaink és lányaink látomásokat látnak, a vének pedig álmokat álmodnak (Csel 2,17). A profétáló személy felelős a kapott üzenetért. Néha csak azért kap kijelentést, hogy tudja meg, miért kell imádkoznia. De a hallgatóknak is van felelősségük. Az üzenetet meg kell vizsgálnunk, hogy megáll-e az ige mérlegén.

A profétálás megvizsgálása és a lelkek megkülönböztetésének adománya

Az újszövetségi profétálás töredékes, tehát rész szerint való, ezért meg kell vizsgálni, méghozzá lehetőleg közösségileg. *A lelkek megvizsgálásának (diakrisis tón pneumatón)* működése érlelődő természetfeletti tudás, amely beigazolódik, amikor az adott jelenség jó vagy rossz „gyümölcsei” megjelennek (ApCsel 16,16-18). Az ördög a hazugság atyja és képes a világosság angyalaként tetszelegni. Természetfeletti bölcsességre és kijelentésre van szükségünk, hogy eligazodhassunk egyre bonyolultabbá váló világunkban.

Mindezekon túlmenően hogyan is történjen a megvizsgálás?

a) Először is: meg kell vizsgálnunk magát a *megnyilvánuló személyt*. Vajon mennyire megtisztított edény az élete? Ha nem, akkor nagyobb esélye van annak, hogy hamis forrásból merítsen.

b) Aztán megvizsgálandó az *üzenet* is. Egyezik-e az írott Igével (1Kor 4,6; Róm 12,6)? Jézust dicsőíti meg vagy csak saját ambíciókat követ? Azt azonban meg kell értenünk, hogy a profétálásunk nem tökéletes. Néha saját érzéseink is belekerülnek üzenetünkbe, amelyeket ki kell szűrniük (ApCsel 21,4; 20,22).

c) Meg kell vizsgálni *saját szívünket* is. Az sem lehet szabály, hogy csak a szép és bátorított dolgokat fogadjuk el, a többi pedig elvetjük (Róm 12,2).

A profétálás hangneme nem lehet leuraló vagy megalázó. A kijelentések egy része a jövőre vonatkoznak, tehát csak később derül ki igaz vagy hamis voltuk. Amennyiben úgy látjuk, hogy az üzenet nem teljesedett be, nyugodtan tegyük félre. Ezért jó, ha többen profétálnak, hogy szolgálatunk rész szerint valósága a teljesség felé mozduljon. Ugyanakkor a beteljesedett üzenet sem mindig profécia. A gonosz is képes jósolni, ráadásul néhány üzenet a megtérés feltételhez kötött (5Móz 28,18-22). Tehát a proféciát a szükséges alázattal és kellő értelmességgel kell alkalmaznunk, hiszen nem irányíthatatlan és felelősség nélküli eksztázisról van szó.

A lelkek megkülönböztetésének adománya nem téveszthető össze a jó emberismerettel vagy az előítéleteinkkel. A Szentlélek konkrét felismeréseket adhat egy dolog vagy tanítás, esetleg intézmény mögöttes szellemiségének előjeléről. Ez az ajándék az ördögűzésnél is hasznos adomány (1Jn 1,4; Lk 9,51-52; Csel 8,20-23).

Bölcsesség és ismeret igéje (1Kor 12,8).

A bölcsesség több, mint az intellektuális tudás. Isten bölcsességének alapja a kereszt eseménye és a róla való meggyőző beszéd. Amikor ez az adomány megnyilvánul az evangélizáló igehirdetésben, akkor Isten ereje a hallgatókat mély belátásra segíti, és azok megtérnek (1Kor 1,18-25). Jézus életében akkor is megnyilvánult ez az adomány, amikor ellenfelei ravasz kérdésekkel törbe akarták csalni. A bölcsesség igéje elnémítja a provokálók száját és képes mély konszenzust teremteni az egész közösségben (1Kor 3,28 és Csel 15,12-29). Egyes vélemények szerint az ismeret és bölcsesség igéje elsősorban teológiai igazságok megértéséről szól, melyeket kijelentés szintjén kapott meg Pál apostol is. Isten alapvetően mindenkinek ad némi bölcsességet, sokat jelent az élettapasztalat is. Mégis: a bölcsesség és ismeret igéjének a karizmája különleges: ennek senki sem tud ellenállni (1Kor 3,16-28; Mt 22,15-22).

Vezetés ajándéka (1Kor 12,28).

A *kybernesis* kifejezés a hajózás világból származik, kormányzást jelent. A vezetés ajándéka természetes biztonságot és tekintélyt ad a cselekvésben, és a megtett lépések utólag igazolódnak. Jakab életében látjuk ennek jellemző megnyilvánulását. A nagy apostoli döntésben a Szentlélektől vezetve irányította a megbeszélést a helyes irányba (Csel 15,12-29).

Diakónia, gyámolítás (Róm 12,7; 1Kor 12,28).

Az ApCsel 6,1-7 szerint azok lettek diakónusok, akik telve voltak bölcsességgel és Szentlélekkel. A diakónia az önzetlen és irgalmas cselekvés megnyilvánulása. Lélektől jövő segítséget és emberszolgálatot, tehát a rászoruló személy befogadását és gondozását jelenti. Olyan gyógyító megnyilvánulás, amely bürokratikus bonyolítás nélkül békét, segítséget és egyensúlyt hoz az emberek életébe. Az ilyen személyek vendégfogadók, érzékenyek a valós szükségek iránt, valamint a megfelelő időben képesek cselekedni, mert könyörületes szívük van. Legjobb bibliai példa Jézus Krisztus élete.

Nyelveken szólás.

Ez az egyik legvitatottabb ajándék a karizmák között. Az ige néhányszor akkor említi a prófétálás és istenmagasztalás mellett, amikor pünkösd után a hívők megteltek Szentlélekkel (Csel 10,44-46; 19,6). A nyelvadomány lehet ismert földi vagy egy mennyei nyelv is (1Kor 13,1). Elsősorban a hívő ember lelki épülését szolgálja (1Kor 14,2): egy olyan imanyelv, amely segít a tanácstalanságban, megerősít a félelmek idején és Isten dicsőítésének módját gazdagítja életünkben (Róm 8,26-27; 1Kor 14,15). Közösségi használatát Pál a magyarázathoz kötötte. (1Kor 14,6-12; 27-28), amely összefoglalja az elhangzott ima lényegét. Ez nem csak szavakkal történhet, hanem látomásban vagy egy ihletett éneklésben. Ilyen esetben a nyelveken szólásnak egyenértékű a prófétálással (1Kor 14,5).

Pünkösd és az új szövetség

A Sinai szövetség rituális és áldozati része nem volt alkalmas arra, hogy az *ember szíve megváltozzon*, ezért elavulttá lett (Zsid 8,7). Mégis nagy szolgálata volt: árnyékként és előképként bemutatta Jézus áldozatát Izrael népének. Az igazi főpap és Bárány Jézusban immár megérkezett.

Pünkösdkor, az örök ábrahám szövetség Istene (1Móz 17,7;19), ismét lehajolt népéhez. Ígérete szerint új szívet és új lelket adott a választott népnek (Jer 31-31-34; 32,37-41; Ez 11,19). Ez az eredetileg Júda és Izrael házának ígért szövetség a Szentlélek akaratából később már befogadja a távolról érkező pogányokat is (Csel 15).

Pál apostol a két szövetség kapcsolatát részletesen kifejti a Római (9-11) és az Efézusi levélben (2,11-15) is. Eközben Izrael egy része Isten akaratából egy időre megkeményedett, így a jelenben egy sajátos paradox egzisztenciában – látszólag ellentmondásos létben – él a pogány népek érdekében is: Kitörettek olajfájukról, de nem vetettek el. Ellenségek ugyan az evangélium miatt, de szeretettek is az atyáért (Róm 11,28).

A két szövetség között csak egy átjárható kerítés, illetve ajtó van: ez Jézus Krisztus személye. A pünkösd hatalmas csodája az, hogy mindnyájan: zsidók és nem-zsidók egy Lélek által kerülhetünk ebbe az új szövetségbe, amelynek teológiai helye az ábrahám örök szövetség örökségében van, hiszen Isten azt Izrael és Júda házának ígérte meg (Jer 31,31-34).

Izrael közelről érkezik saját szövetségébe, a pogányok pedig távolról. Mégis ők a két nép egy új emberré lettek a Messiásban (Ef 2,15). Egykor majd Izrael egésze megtér, s akkor lesz egy akol és egy pásztor (Jn 10,16).

Az ábrahám örök szövetség és a Jézusban elhozott új szövetség szorosan összefügg. Az elsőben van a második, hiszen alapvetően az Ószövetség népe kapta az új szövetséget is. Az ábra kifejezi, hogy az új szövetség nem valahol Izrael szövetségén kívül, vagy azt eltörölve létezik, hanem lényege szerint benne, mert ezt is a választott népnek ígérte és adta Isten. Ahogy mondtuk, a kettőt a Messiás Jézus személye köti össze és választja is el a hit vagy hitetlenség által. Jézus az egyetlen út zsidónak és pogánynak a szelíd olajfához, tehát Izrael örökségéhez (Jn 14,6).

Miben azonos a két szövetség? – Mindkét szövetség Szerzője Isten. Mindkét szövetség birtokosa első rendben a választott nép, Izrael. Mindkét szövetség Krisztusról tesz bizonyosságot és mindkét szövetségnek azonos célja van: Isten királyi uralmának dicsőséges kinyilvánítása és megvalósítása minden ember és az egész kozmosz életében. Ugyan látszólag két szövetséges népet látunk: a megkeményedett Izraelt és a Messiás népét, mégis ez a kettő egy alapvető szövetségben él. Az ábrahám szövetség népe, a zsidóság, részleges és ideiglenes megkeményedtségben várakozik, a másik pedig már a Messiásban él. Egykor azonban, a Messiás második eljövetelekor, Izrael egésze vissza oltatik (Róm 9-11) saját Olajfájába, mert az egész Izrael megtér (Róm 11,26; 2Kor 3,16). Akkor ez a két nép teljesen egy nép lesz, s együtt fogja énekelni Mózes és a Bárány énekét, amely két ének hitünk szerint tartalmilag azonos lesz, Isten szabadításáról szól (Jel 15,2-4)!

A két szövetség egységéről Kálvin is beszél: „*részemről szívesen elfogadom mindazokat a (szövetségbeli) különbségeket, amelyekről a Szentírás említést tesz, de úgy, hogy a megállapított egység hátrányára ne váljanak. Mindezek az ellentétek véleményem szerint olyanok, hogy inkább a végrehajtás módjára, mint a lényegre vonatkoznak. Ezért nem gátolják, hogy az ó és új szövetség ígéretei, s maguknak ez ígéreteknek alapja Krisztus, ugyanaz maradjon*” (Institutio II. 11.1).

Nagy Antal Mihály – Kálvin nyomán haladva – ezen a ponton hangsúlyozza, hogy a két szövetség esetében nem szükséges lényegi folyamat-megszakításról beszélnünk, hanem inkább csak a folyamatosságról. Mert igaz ugyan, hogy az Újszövetségben új korszak kezdődött és a megváltás a Messiásban megjelent; továbbá a Törvény a szív hústáblájára került; mégis mindezek megjelenése mélyen az Ószövetségben tett ígéreteken alapultak (Örök Szövetség. Sárospatak, 1997, 415-420).

Mégis, akkor miben is más és jobb az új szövetség? – Kálvin a kérdés tárgyalásakor négy dologra teszi a hangsúlyt: a) az örök élet ajándékára (Zsid 9,15), b) az árnyék helyett eljött valóságra, c) a szívbe írt törvényre (Jer 31,33), d) a szolgaság helyetti szabadságra, e) és a világ minden népének egybeölelésére (Institutio II.11.1-11).

A kálvini felsorolást még kiegészíthetjük Izrael jövőbeli kollektív megtérésének ajánlódásával (Jer 31,31; Róm 11,26), a prófétai Lélek ígéretével (Ez 36,25-27; Csel 2,16-20), valamint a személyes kapcsolat örömeivel, illetve felelősségének terhével (Jer 31,29-30). Az új szövetségben mindenki személyesen ismeri meg az Urat (Jer 31,34), és személyes lesz az ítélet is: nem a fiak foga vásik abba, ha az apák ették az egrest, mert mindenki magáért felel (Jer 31,29-30).

Bátorítás

Alapvetően minden megtérő ember öröksége a Szentlélek ígérete. Tudsz-e beszélni személyes pünkösdről életedben? A Szentlélek Jézus szerint olyan ajándék, amit úgy kell kérnünk és várunk, mint az a gyermek, aki apjától kenyeret vagy tojást kér, mert Isten nem követ vagy kigyót ad nekünk (Lk 11,13). A Lélek *jelenléte* felismerhető egy személy és közösség életében. Jézus *öröme* költözik a szívünkbe. Vágyakozunk a testvérek *közösségére*, és az örök életre mentő *szerepet* kezd szorongatóan hatni bennünk. Továbbá igen erős vágy lesz bennünk Istennek életmódbeli, és szavakban is kifejezett *dicsőítése*.

A Lélek rendkívüli módon is érkezhethet, ilyenkor nem csak „cseppekben hull ránk az áldás”, hanem teljesen eltölt bennünket. Ezt a Biblia többek között a Szentlélekkel való megkeresztelkedésnek is nevezi (Lk 3,16; Csel 1,5). Az Újszövetség ennek kapcsán különös átélésekről: így a prófétálásról, Isten lelkes magasztalásáról és az új nyelvekről is beszél. A Lélekkel való különleges találkozások nem tesznek bennünket felsőbbrendű keresztyénné, sőt nagyobb felelősséggel ruháznak fel, hogy teremjük a Lélek gyümölcseit és hirdessük az evangéliumot. Ez felekezeteinktől függetlenül ma is százegek milliói ta-

pasztalata és Isten kegyelméből bármelyikünkkel megtörténhet, aki nagyon kevésnek érzi önmagát az Úrtól kapott küldetéshez.

Dr. Tatai István
hatvani lelkipásztor

Isten nevei

Tavaszi hitmélyítő konferenciánkat idén május 6-10. között tartottuk Mátraházán. Közel hatvanan voltunk ismét együtt határon innenről és túlról.

A hét címe *Isten nevei* volt. Többen elmondták, hogy amikor elolvasták, vagy meghallották, hogy miről lesz szó, igencsak elgondolkodtak: mit lehet erről egy héten át beszélni? A pénteki morzsaszedegetésen azonban már úgy számoltak be ezek a testvérek, hogy még kevés is volt az az öt nap arra, hogy a témát alaposan megbeszéljük.

Délelőttönként Isten Ószövetségi héber neveit vettük górcső alá: JAHVE – ELOHIM – ADONÁJ. Esténként pedig az Újszövetség görög megnevezésekkel foglalkoztunk: THEOS – PATER – KÜRIOS.

Előadónk segítségével sok mindent tanulhattunk. Hitben és tudásban megerősödve térhettünk haza Mátraházáról otthonainkba.

Prókai Árpád
boldvai lelkipásztor

Otthon Mátraházán

Felnőtt fejjel hitre jutni azt is jelenti, hogy hatalmas lemaradást kell rövid idő alatt pótolni. Hiába a vallásos nyugat-dunántúli katolikus gyökér, csak csekély az ismeret, és még kevesebb lelkiség.

Isten végtelenül kegyelmes volt hozzám, hogy a fiam tanárnője révén felkarolt, látva a kételyeimet, és elvitt Pasarétre Cseri Kálmán gyülekezetébe. Visszanézve előtte is „üzengetett” csak én nem tudtam, hogy miért kaptam nehéz várandóságom alatt Gyökössi Bandi bácsi könyvet a szobatársamtól, szigorúan kölcsönbe, mert nem volt mit olvasnom.

Csodás, de gyötrődésekkel teli évek következtek. Későbbi lelkészeim S. László, K. Ákos sokat bajlódott velem, és kedves fiatal barátnőt kaptam akkor még Dr. B. Eszter társaságában. Hogyan szól Isten? Hogyan hallom meg? Mi történik, ha félreértem?

Legnagyobb félelmeim a gyerekeim miatt voltak, hogy amennyiben „átadom Istennek őket” bármikor el is veheti őket? Sokat sírtam, hogy mi lesz velünk, ha Isten mellett döntök?

Óbudán ismertem meg H-né Ibolyát. Kicsit tartottam tőle, mert magabiztosnak, és megközelíthetetlennek tűnt, de egy Tahí csendes hétvégén, „nem volt más választásom”, meg kellett kérnem, hogy beszélgessen velem, az imádkozás már az Ő javaslata volt. Mindennek rendelt ideje van, így Ibolya, ha el is került a közös gyülekezetünkől, továbbra is biztos „lelki pont” maradt az életemben. Így panaszkodhattam neki, hogy végre szeretnék olyan közösségbe menni, ahol egész nap szól az Ige, és szeretetközösség, lelki gondozás van. Mátraháza, javasolta ő, ott megtalálsz ami hiányzik neked. Egy szemernyi kétely nem volt bennem, csak várákozás, hogy elmehessek arra a helyre, amit ő annyira szeret. Isten megadta ezt a lehetőséget is nekem.

Az a természetes szeretet, és ölelés, amivel a Testvérek fogadták őt, mint régi ismerőst egyből vonzóvá tette a „helyet”, de az első meglepetés akkor ért, hogy engem is megöleltek Ibolya barátai. Ez az – gondoltam – ez kell nekem. Kiscsoportba P-né Ilikéhez kerültem. „Gyere Lányom, beszélgessünk, honnan jöttél, ki vagy?” – olyan őszinte érdeklődést mutatott, hogy kétségem sem volt, hogy valóban érdekli, hogy ki vagyok, és miért jöttem.

Harmadik alkalommal voltam már Mátraházán, de még mindig úgy készülök, mint egy randevúra, olyan izgalommal. Igazi lelki testvéreket találtam és kaptam ajándékba, csodás ígéhirdetőket hallgathattam. A szeretetről, a Szentlélekről beszéltek, és én alig bírtam jegyzetelni a szavaikat, mert annyi mindent nem tudok még.

Egyszóval: haza megyek Mátraházára, ott kapom meg az útravalót a hétköznapokra, felelevenítve a testvéri szeretetet, és tudom, hogy imádkoznak értem, és a gyerekeimért is.

Istennek adok hálát, hogy eljuthattam közétek, nektek köszönöm a testvéri közösséget és szeretetet!

Madarász Edit
Óbuda

Ébredj Észak-Magyarország!

Június 1-én immár hatodik alkalommal rendezték meg a Boldvai Református Gyülekezetben az *Ébredj Észak-Magyarország!* szabadtéri evangelizációt. Az alkalmat megelőző 3-4 hétben, naponta esett kisebb nagyobb mennyiségű eső. A testvérek kitartó imáját meghallgatta kegyelmes Urunk és gyönyörű napsütéses napunk volt egész nap!

Az alkalom 11-kor istentisztelettel kezdődött a boldvai református templomban, ahol Dr. Pecsuk Ottó, a Magyar Bibliatársulat elnöke szolgált közöttünk a Mt 19,16-26 és a Róm 15,5-7 igeszakaszok alapján. A fő üzenet egymás befogadása volt, amelyben az Úr Jézus csodás példát mutatott.

A gyülekezet tagjai Márta kezével és Mária szívével szolgáltak közöttünk! 120-an ebédeltünk együtt. Nagyon finom ételekkel, süteményekkel, frissítő házi limonádéval, szörppel enyhítették a fizikai éhségünket.

Délután a szellemi éhségünket csillapította az Úr csodásan megterített asztallal! Mike Sámuel, a kecskeméti Baptista Gyülekezet pásztorja vezetett minket az éneklésben. Az énekek kiválasztásában is ott volt Istenünk Lelke, Aki megszólította a jelenlévőket ezek által is. Engem nagyon megérintett két ének 1-1 részlete:

*„Mindenem Tiéd, az egész életem
A szívem teljesen átadom neked
Saját terveim és büszkeségemet
Most lábadhoz teszem, s új életet nyerek
Tiéd minden álmodom, az életem mindenem!”*
*„Új szövetséged elfogadom,
Magam egészen odaadom,
Nem tartok semmit, legyen tiéd,
Félelmeimtől irgalmad véd!”*

A délután folyamán több bizonyágtételt is hallhattunk. Ezek közül K-né Dóri egyik mondata fogott nagyon meg: „Istennek nincsenek unokái, csak gyerekei.” Azaz mindenkinek személyes kapcsolatot kell kialakítania Istennel.

V. Levente, egy fiatal hívő testvérünk őszinte élettörténete sokunkat megérintett. Nem takargatta múltbéli, Jézus nélküli életét, hanem felvállalva, ma már megbánt, elhagyott, bűneit és megosztva a jelenlévőkkel mai áldott, Krisztusban való örömteljes életét.

A napot Sámuel testvér evangelizációja zárta a 2Kir 5,1-17 (Naámán története) alapján. A mai világ a sikert hajszolja, de Isten szemében mást jelent a siker. Ha Isten kezébe veszi az életed, beírat az Ő jellemformáló iskolájába, a végén egyetlen kérdés marad: kivé, mivé váltál? Elhiszed, hogy Isten áldott gyermeke vagy és van Valakid, akit megoszthatsz még a világi szemmel nézve sikeres emberekkel is? Aki hozzászokott a sikerhez, az a gyógyulásban is a siker módszereit használja: a pénzt, a kapcsolatokat. Sokszor az ego, a büszkeség lesz a gyógyulás akadályja.

Isten gyógyításának útja mindig az alázat útja! A siker magaslatáról nehéz lejönni, egy ideig lehet rejtegetni a betegséget a presztízis ruhája alatt, a ruha a hatalom jelképe, ami egy ideig adhat biztonságot. De Isten sebezhetővé tesz, le kell vetni a ruhát, ennél nincs kínosabb (Naámán a szolgálói előtt vetkőzött le). Vesd le a presztízis, a vallásos szolgálat, a presbiteri státusz, a dicső történelmi múlt naftalin szagú gúnyját! A kereszt tükkör, saját bűneink tükre, erre képes az ember egyedül! Isten Fia meztelenül szenvedett érted is! Gyere Hozzá, ahogy vagy! Nála megtörténik a csere: az Ő szentsége a tiéd lesz, a te szennyed az Övé. Nincs benne üzlet, semmi biznisz, a gyógyulásért nem fizethetsz semmit! Az alkalom, a Mátraházán megszokott áldással és imádsággal ért véget.

Áldozatot hozni

Amikor 1985-ben megújult a lelki életem, volt egy érdekes élményem. A tévében este az Egy zsarú bőréért című filmet adták. Nagyon szerettem volna megnézni, de ugyanakkor nagyon szerettem volna tovább imádkozni, illetve elmélkedni, Bibliát olvasni. Végül is a filmről mondtam le. Mégis sokáig, ahogy visszaemlékeztem erre – és ezért neveztem érdekes élménynek – ezt savanyú szájjal tettem. Nem is értettem ezt a dolgot. Azonban kedves hívő testvérek felnyitották a szememet később arra, hogy törvényeskedek. Ahogy ezt megláttam, gyönyörködni kezdtem a krisztusi szabadságban, és olyan jó volt ebben a szabadságban élni.

Még egyszer visszagondoltam erre az élményemre. Most már nem a törvényeskedés szintjén, hanem a krisztusi szabadságban gyönyörködve ráeszméltem, hogy akkor én áldozatot hoztam az Úrért. És ez olyan tiszta örömmel töltött be, hogy újból áldozatot akartam hozni Jézusért.

Egy másik film, amit nagyon régóta meg szerettem volna nézni, amit még hívők is helyeselték volna, éppen felkerült az internetre. Mivel azonban a film végén öldöklés volt (ezt tudtam), azt mondtam az Úrnak: Uram, én Teérted nem nézem meg ezt a filmet mégsem! És ez olyan örömmel töltött el, mint amit az ószövetségi zsidó ember érzett, amikor a nyája legjavából adott áldozatot Istennek. Ebben az örömben Krisztus jelenlétét tapinthatóan éreztem. És tudod miért? Mert önként, szabad akaratból és örömmel adni Istennek: ez az örvendező hívő élet titka!

Komoróczy István

Gondolatszilánkok

Nem az a baj, ha valamilyen betegséged van; a hozzáállásod, a viselkedésed és gondolkodásod ne legyen beteg.

Legyen sziklaszilárd a Jézusba vetett hited, de ne légy elvakult! Az elvakultság az, amikor türelmetlen, gőgös és ítélkező vagy másokkal szemben.

Úgy legyen erkölcsi tisztaságod, hogy közben nem vagy vaskalapos. Jézus is ilyen volt földi élete során.

Komoróczy István

Gondolatok két keréken – 2018 (1. rész)

2018 augusztusában újra lehetőségem volt, hogy egy hetet kerékpározzak Ausztriában. Salzburgból indultam, először a Salzach és az Inn folyó partján haladtam, majd Passautól a Duna menti kerékpárúton. Ottani élményekhez kapcsolódóan adok közre most néhány gondolatot.

Bartimeus

Amikor megérkezem Salzburgba, első utam a Biblia világa élménymúzeumba vezet. Egy katolikus templomot kettéválasztottak, és az egyik részében alakították ki ezt a különleges múzeumot. Már a templom előtti parkban is van egy jó pár érdekes dolog, például bibliai növénykert, szobrok, képek, és egy hatalmas, modern Babel torony, több száz magnóból, rádióból, lemezjátszóból, Hifi toronyból, hangfalból megépítve. A bejárat eléggé figyelemfelkeltő: egy óriási, több méter magas sárga fülkagyló áll ki a templom falából. Igen, ebbe a hatalmas fülbe kell bemenni, ott a bejárat. (Akinek van füle, hallja...)

A jegyvásárláskor alá kell írni, hogy saját felelősségemre megyek be, és nem vagyok pánikbeteg. Hát ez nem tűnik valami biztónak... Kíváncsian várom, hogy mi vár bent rám. Kapok egy audio guide-ot is, ami egy elektronikus készülék, amivel mindenki a saját tempójában járhatja be a múzeumot, és meghallgathatja a tárlatvezetést. Elindulok, és élvezem a sokféle látnivalót, az érdekes feladatokat, a korhű ruhákat, használati tárgyakat.

A múzeum rengeteg ötletes, néhol félelmetes (szűk, sötét, meredek) interaktív rész mellett egészen modern szobrokat és installációkat is tartalmaz. Az audio guide-ban pedig nem száraz információkat hallgathatunk meg, hanem profi hangjátékok elevenítik meg a bibliai történeteket. Az egyik terembe belépve egy érdekes szobrot pillantok meg. Ócskavasból készült. Rozsdás rugók, szögek, csövek, drótok, vasak és ebből valami alig felismerhető emberi alak. Szó szerint egy rakás szerencsétlenség. Ami igazából egyértelmű, az a két kéz, mely a magasba nyúlik és egy kis edényt tart. Benyomom a gombot az audio guide-on és meghallgatom a „tárlatvezetést”. A hangjáték annyira élethű, hogy szinte ott érzem magam 2000 évvel ezelőtt, egy zsidó város forgatagában, ahol néhányan próbálják ugyan elhallgattatni, de nem lehet, mert a nagy zsvájba szinte belehasít a vak koldus, Bartimeus kiáltása.

Bárcsak tudnánk így Isten felé nyújtani kezünket az üres alamizsna-tálkával és teljes erőnkől kiáltani: Jézus, Dávidnak Fia, könyörülj rajtam!

Csendes éj

A Salzach folyó mentén Oberndorfba érkezem. Bár jócskán 30 fok fölötti a hőmérséklet, mégis kicsit karácsonyi a hangulatom. A híres karácsonyi ének, Franz Xaver Gruber osztrák zeneszerző és Joseph Mohr katolikus pap műve 1818. december 24-én itt, Salzburg bei Oberndorf templomában hangzott fel először. Ezt a tényt a városka jócskán kihasználja turistacsalogatónak. Az óvárosi részben szinte mindent erről neveztek el. Így aztán található itt Csendes éj kápolna, Csendes éj tér, Csendes éj múzeum, Csendes éj ajándékbolt, Csendes éj városi körtúra, Csendes éj kávézó, Csendes éj postahivatal. Érttem én, persze, mindenki abból próbál megélni, amije van, de azért ami sok, az sok. Egy óriásplakáttal találok szembe magam, ami már most, nyár közepén a karácsony előtti bevásárlásra és adventi vásárba hívogatja a kisvárosba látogatókat, ezzel a szlogennel: Oberndorf – Csendes éj bevásárlóváros.

Csak én érzem kicsit ellentmondásosnak ezt a kifejezést!? Egy bevásárlóváros minden, csak nem csendes!

Békekövek

Hochburgban van a szállásom, ahol folytatódik a karácsonyi hangulat, de hála Istennek, itt tényleg a lényegről van szó. Itt született Franz Xaver Gruber, a Csendes éj zenéjének szerzője. Közvetlen a panzió mellett van a szülőháza, és itt indul egy tematikus sétaút (Friedensweg), aminek állomásai egy-egy földrészt szimbolizálnak, jelezve, hogy az ének pár év alatt az egész világon ismertté vált. Minden állomáson gyönyörű bronz szobrokat találunk, az ének egy-egy versszakával és igékkel. Az egész túra a békesség és a megváltás üzenetét hirdeti, amire nemcsak karácsonykor van szükségünk. Itt is van egy interaktív dolog: az út során kis „Békeköveket” vihetünk magunkkal az egyik állomástól a másikig. Ez is azt jelképezi, hogy a békesség nem lesz csak úgy magától, hanem úgy terjed, ha mi továbbadjuk, terjesztjük, sugározzuk. A Békekövek egyszerű lapos kavicsok, melyekre egy-egy ígét vagy gondolatot írtak. Induláskor mindjárt két követ is kivettem, s ezeken gondolkoztam, míg a következő állomásra nem értem. Ez volt rájuk írva: „Isten a szeretet” és „A nagysághoz vezető út a csönd.”

Élő víznek folyamai

A Salzach folyó mentén haladok, ami egyben a német-osztrák határ is. A túloldalon egy bajor kisváros: Tittmoning, ami egykor a sószállítás fontos állomása volt. Átmegek a hídon, és gyalog járom be a zegzugos kis utcákat, közben megcsodálom a középkori főteret, a kovácsoltvas cégéereket, a céhjelvényeket, a várat. Ahogy belépek a régi Salzburgi városkapun, a szemben lévő kirakaton ez a felirat fogad: Nyisd meg szívedet Jézusnak! Lehet, hogy ez valami egyházi épület lehet? Nem tudom, de az biztos, hogy elég vallásos lehet a lakosság, mert az egész városban sok helyen látom a katolikus egyházban szokásos házszentelés feliratát az ajtófélfákon, nemcsak a lakóházakon, hanem a pékségen, cukrászdán is. A várból lefelé a Malom utcán jövök le, mellettem egy vízimalom vizesárában tiszta friss víz folyik. Hamarosan elérem a régi malomépületet, a víz is eltűnik az épület alatt, s hallatszik, hogy végig az épület alatt zuhog a víz. Kíváncsian keresem, hogy hová lesz a víz? Úgy tűnik, és hallatszik is, hogy a malom utáni épületek alatt is végigfolyik, majd előbukkan két ház között, majd újra eltűnik egy épület alatt, nemsokára átfolyik az út alatt, és a túloldalon egy másik ház alatt folyik tovább. Milyen érdekes lehet egy ilyen házban lakni, ahol a pincében egy patak folyik?! Végigkövetem a víz útját: kis sikátorok alatt, üzletek alatt, át egy kerten, majd egy kocsibejáró alatt, át egy parkon, majd a főtér alatt, hol előbukkan, hol eltűnik. Különleges hangulata van ennek a kisvárosnak ezzel a sok – hol itt, hol ott előbukkanó – vízzel. Engem nagyon megfog, talán azért is, mert ahol én lakom, ott nincs a közelben semmiféle folyóvíz.

Eszembe jutnak János apostol szavai: „Aki hisz énbennem, ahogy az írás mondja, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből.” (Jn 7,38) Uram, a te élő vized járja át az életem minden részét!

Damásdiné Judit

HÍREINK

Kálvin téri alkalmainkat minden hó első hétfőjén 10⁰⁰ órától tartjuk.

Vezeti: Dr. Vassné Baki Ilona

Helyszín: Budapest, IX. kerület, Kálvin tér 7. Bejárat a templom mellett jobbra a kapun. Keressük az emeleti hittantermet.

Kedves Testvérek! Szeretettel hívjuk és várjuk a Testvéreket erre az alkalomra is, amelyen a rövid igei bevezetés után imaközösséget tartunk. Mivel Budapesten van, ezért mindazok, akik a fővárosban és a környékén élnek, ezeken az imaórákon gyakrabban is megélhetik a testvéri közösség és a közös imádság áldásait. Bátorítunk mindenkit, még ha távolabb lakik is, de közösségre vágyik, jöjjön el! Mindannyiunknak szüksége van az imádságra és az imádkozókra, akik nem csak magukért adnak hálát, könyörögnek, hanem közbenjárnak mindannyiunkért.

*

A Parakletos Alapítvány lelkipásztori közössége folytatva lelki előjáróinak példáját, rendszeressé tette a havonta tartott lelki közösség, imaalkalom gyakorlását.

Minden hónap első keddjén 16-18⁰⁰ óra között várjuk azokat a lelkipásztorokat, akik fontosnak tartják, hogy gyülekezeti szolgálatuk megújulásához, megerősítéséhez Isten Szentlelkének segítségét kérjék.

Imaalkamainkat Budapesten, a Református Missziói Központban (XV. Alag utca 3.) tartjuk az alábbi napokon és időpontokban:

- szeptember 3. kedd 16-18⁰⁰ óra, Református Missziói Központ
- október 1-én Mátraházán leszünk a csendeshéten
- november 5. kedd 16-18⁰⁰ óra, Református Missziói Központ
- december 3. kedd 16-18⁰⁰ óra, Református Missziói Központ

„Az Isten lélek: és a kik őt imádják, szükség, hogy lélekben és igazságban imádják.” Jn 4,24

*

Nyári családos és ifjúsági konferencia Vajtán 2019. július 22-26.

A konferencia címe: Az igaz istentisztelet (2Móz 31-35)

*

Őszi hitmélyítő konferencia időpontja Mátraházán: 2019. szeptember 30-október 4.

A konferencia címe: Hithősök

Vezeti: Prókai Árpád boldvai lelkipásztor

Az alkalom hétfőn délutántól, péntek délig tart. A szobák regisztrálás után, 15⁰⁰ órától foglalhatók el. A közös alkalom 16⁰⁰ órakor kezdődik. Az első közös étkezés a vacsora, a hét pénteken ebéddel zárul.

A konferencia díja:

Készpénz esetén: 18 -70 éves korig 22.960 Ft. (IFA is benne van)
18 év alatt és 70 év fölött 21.200 Ft.

A korábban érkező vendégek kérhetnek ebédet is, de ezt a jelentkezéskor jelezni kell. A hétfői ebéd ára, 1.400 Ft- a fent említett összegbe nincs beszámítva. Fizetés a helyszínen.

Jelentkezés írásban a következő címen:

Gazdag Tiborné Zsuzsa

E-mail: gazdagne@indamail.hu

Postacím: Gazdag Tiborné 1091 Budapest, Üllői út. 11-13. 4./9.

Telefon: +36 30 505-9998

Jelentkezési határidő: amíg van hely, de legkésőbb 2019. szeptember 10-ig.

A levélben írjuk meg nevünket, (asszonyoknál a keresztnévet is) címünket, születési időnket, telefonszámunkat, és e-mail címünket.

Kérjük, közölgék, ha diétás étkezést, vagy hétfőn ebédet is kérnek. Aki üdülési csekkel fizet, előre jelezze a jelentkezéskor! Amennyiben személybeszállításhoz és csomagok szállításához a buszjáráthoz segítséget kérnek, kérjük az üdülőnek jelezzék a 37/374011 telefonszámon.

VIGASZTALÓ

A Parakletos Alapítvány testvéri körlevele.

Kiadványunkat adományokból tartjuk fenn.

Ingyenesen megküldjük mindazoknak, akik kérik.

Az Alapítvány címe: 2336 Dunavarsány, Határ út 70.

Adószám: 19045229-1-13 • Számlaszám: 11732071-20025524

E-mail: tothzoltan2840@gmail.com

A Vigasztaló számára írt bizonyásgtégeket az alábbi címre kérjük:

Rózsahegyi Emőke, 1152 Budapest, Hunyadi u. 8/A.

E-mail: emoke@benedetti.hu

A Szerkesztőbizottság tagjai: Magyaréné Balogh Erzsébet,

Rózsahegyi Emőke és Dr. Tatai István (tatai.istvan@ptf.hu)

Honlap: www.parakletosalapitvany.hu

Következő lapzárta: **2019. augusztus 5.** Várjuk a testvérek bizonyásgtégeit!